

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-11-64968 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט זיו אריאלי

תובעת גלינה קוצ'קוב

נגד

נתבעת ילנה ירמקובה

פסק דין

1

2

3

בפניי תביעה כספית לפיצוי על סך 100,000 ₪ לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.

4

5

רקע ועיקר טענות הצדדים:

6

7

1. בתקופה הרלבנטית לתביעה הייתה התובעת תושבת העיר חריש. לטענתה, ביום 23.7.20 היא

8

הגיעה עם נכדה בן ה-14 למגרש כדורגל בעיר, הממוקם בתוך גן משחקים, וביקשה לקיים

9

במקום אימון כדורגל עם הנכד. במגרש שהו אותה עת הנתבעת והורים נוספים, יחד עם

10

ילדיהם הפעוטים. התובעת ביקשה מהם לפנות את המגרש – אך הם סירבו לעשות כן.

11

הנתבעת וההורים הנוספים עמדו על כך שהגיעו למגרש ראשוניים וכי באפשרות התובעת

12

לקיים את האימון בחלק אחר של המגרש, הרחק מהפעוטות. בין הצדדים התפתח ויכוח קולני

13

שהסתיים רק לאחר שלמקום הוזמן פקח עירוני.

14

2. בעקבות העימות עם התובעת פרסמה הנתבעת פוסט בשפה הרוסית ברשת החברתית

15

"פייסבוק". הפוסט פורסם בקבוצה של תושבי העיר חריש, הנקראת "חרישניק", ואשר מונה

16

כ-1,000 חברים. במסגרת הפוסט תיארה הנתבעת את העימות במגרש הכדורגל, תוך ציון

17

שמה הפרטי של התובעת (להלן: "הפרסום"). הנתבעת עשתה שימוש, אגב הפרסום, בדימויים

18

ובביטויים אשר לטענת התובעת - השפילו וביזו אותה. מכאן התביעה.

19

3. לטענת התובעת, הפרסום שפרסמה הנתבעת – שקרי ומעליב. הפרסום הוא במסגרת קבוצה

20

של תושבי חריש, שהינה עיר קטנה בה "כולם מכירים את כולם". התובעת צירפה לכתב

21

התביעה תרגום של הפרסום, כפי שהוא תורגם בידי מתרגם מחברת התרגומים Manpower

22

language solutions. לטענתה, תרגום הפרסום לעברית הוא כדלהלן:

23

24

25

"באופן כללי חשבתי לכתוב משהו על כך שאני נהנית לקרוא את הסיפורים שלכם על כך

26

שעברתם לגור בחריש, על כך, שזה מאוד משמח להיות מודעת לכך, שיש די הרבה מאיתנו

27

וכולנו כאלה מקסימים)) או על כך, שכמה שזה נפלא שברחובות שלנו שתלו סופסוף

28

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 64968-11-20 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

1 עצים... בקיצור, משהו חיובי התבשל בתוכי ועד הבוקר הזה הייתה תקווה שעוד מעט זה
2 יתבשל, ופתאום זה קרה.
3 אתם זוכרים, שלא מזמן כתבתי על כך שהיה לי מזל להכיר אישה נפלאה אחת, שכנה
4 חדשה שלנו? זה היה סיפור משמח. והיום יהיה סיפור אחר. אחר לגמרי. סיפור עצוב.
5 היום בבוקר לי, וליתר דיוק לנו (חבורה קטנה של הורים, שטיילו עם הנצרים שלנו בפארק
6 ליד המועצה) 'התמזל מזל' להכיר ולתקשר עם גברת אחת חסרת תרבות לחלוטין ופשוט
7 לא נורמאלית. שמה גלינה, וקל להבין שהיא בת ארצנו. טוב שאני לא זכרתי את שם
8 המשפחה שלה, אחרת לא הייתי מחזיקה מעמד, נשבעת, והייתי מתייגת אותה (הייתה
9 מקבלת פופולאריות שרויה בספק).
10 כפי שוודאי ידוע לך נכון לעכשיו כללי השהייה בפארקים אוסרים לטייל בכל מקום חוץ
11 ממגרשי הספורט.
12 במשך מספר ימים אחרונים נאלצנו 'לטייל' עם הילדים שלנו שם. לוקחים אופני איזון
13 ודחיפה, כדורים, קורקינטים ומבלים במגרש הכדורגל בצל. בחבורה שלנו ילדים בערך
14 בגילאי 4-1.
15 היום למגרש הכדורגל פרצה מכשפה (קשה לי למצוא מילה אחרת) עם כדור של כדורגל
16 מתחת לבית השחי, שמחזיקה את הנכד שלה ביד (מדובר בילד די גבוה ומבוגר, בערך בן
17 14). היא נעמדה בשער, שלידו עמדנו, ובמקום שלום ומה שלומכם התחילה לתרגל עם
18 קרז'וב לעתיד פנדלים. הכדור עף מעל הראשים של 'גן הילדים' שלנו שהיה בתדהמה,
19 והיה קרוב להיכנס לראש של אחד מהפשושים שלנו. כאשר ביקשנו לזוז 20 מטר ופשוט
20 להחליף שערים קיבלנו בחזרה קללות, 'דלי של ג'יפה', סליחה על הביטוי. בן אדם דומה
21 לכלי, הוא מפיץ ריח לפי המילוי שבתוכו.
22 אני מאוד רגישה ומגיבה בצורה מאוד רגשית גם על הדברים חיוביים וגם על דברים
23 שליליים (ולכן אני כותבת עכשיו מאוד נסערת). בדרך כלל דברים שליליים מביאים אותי
24 למצב של הלם, אני לא יודעת מה לעשות ואיך להתמודד עם זה. הורים אחרים, עמיתים
25 שלי, שהם יותר חזקים במובן רגשי, ניסו להילחם עם הזרימה הזאת של חרא במשך חצי
26 שעה, לא פחות, אך ללא הצלחה. בלי להיכנס לפרטים, אגיד לכם שבסופו של דבר אנחנו
27 (יותר מעשרה אנשים עם ילדים קטנים) אפשרנו לתקווה העתידית של ישראל בתחום
28 הכדורגל להמשיך ליהנות מהכדורגל ועזבנו את המקום.
29 יצאנו משטח של מגרש הספורט והתקבצנו בצל ליד מכשירי אימונים. ואילו היא,
30 האספסופית הזאת, לא יכלה להירגע, ותוך זה שהיא משחקת עם הכדור, המשיכה לשפוף
31 עלינו ים של ג'יפה. 'גן הילדים' שלנו רק מצמץ עם העיניים והיה נדהם כי לא הצליח
32 להבין מי זאת החיה הזאת בלבוש של בן-אדם. אנחנו פשוט לא רגילים לזה.
33 אני מאוד מצטערת אם למישהו לא נעים לקרוא את זה או שאתם תמהים למה בכלל אני
34 כותבת את זה. כל מי שמכיר אותי יודע שאני כותבת מתוך הלב, כאשר הרגשות שלי
35 נשפכים ואין לי כוח לעצור אותם)). כל מה שאני כתבתי לפני כן על העיר תמיד היה מלא
36 בחיוביות ועם מלא נשמה (לפי התג #חרישפריש ניתן להבחין בכך בקלות). עד למועד זה
37 לא הייתה שליליות, בשנתיים שאני כאן לא יצא לי לפגוש את זה, ואילו היום זה קרה.
38 המשקפיים הוורודות שלי... לא נשברו, אבל טיפה זזו מהאף. וכמובן עכשיו אני מאוד
39 נסערת.
40 והמסר שלי הוא כזה: הלוואי ולא יהיו בינינו 'גלינות', בבקשה! אני מתביישת לחשוב
41 שאנחנו מדברים איתה באותה השפה. אני מפחדת לחשוב שהילדים והנכדים של 'גלינות'
42 כאלה יתנהגו באותה צורה, שהם במוקדם או במאוחר גם יהפכו לכלי שמכיל ג'יפה. עצוב
43 לי להלבין ש'הודות' לגלינות כאלה אנשים יכולים ליצור לעצמם דמות לא כל כך
44 אובייקטיבית לגבינו, אנשים דוברים רוסית בחברה הישראלית.
45 אני מאוד מקווה שהיא גרה בדירה שכורה ועוד מעט תגמר תקופת השכירות שלה. חוץ
46 מזה היא מאוד לא אוהבת את חריש: יש כאן הרבה אבק, רחוק מהמרכז, ואין היכן לפתח
47 את הפוטנציאל הספורטיבי של הנכד, כולם מסביב גסי רוח, וילדים קטנים מעיזים
48 להסתובב בין הרגליים... בקיצור, להתראות, דודה! לא, לא להתראות, אלא 'היה שלום'.
49 אגב, אני מאוד מקווה שהיא לא חברה בקבוצת 'חרישניק'. אפילו אם היה חסר לנו בן
50 אדם אחד עד אלף אנשים בקבוצה לא הייתי רוצה שהיא או מישהו דומה לה יהיה האיש
51 האלף בקבוצה. עדיף שיהיה לנו פחות אנשים, אבל אלו יהיו בני האדם! ואם את עכשיו
52 קוראת מה שכתבתי, גלינה, אז זה פשוט גועל נפש להיות אישה כמוד!

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 64968-11-20 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

- 1 זהו. אני שוב מבקשת סליחה על כך שנאלצתי לדלל את הפיך החיובי שלכם בזה. אבל אני
2 פשוט נסערת, מה לעשות".
3
- 4 .4 נטען עוד בכתב התביעה, כי למרות שהנתבעת ציינה בפוסט רק את שמה הפרטי של התובעת,
5 אנשים זיהו את התובעת כמושא הפרסום, כפי שעולה מהתגובות לפוסט. לטענת התובעת,
6 הפרסום נעשה בחוסר תום לב והוא מהווה לשון הרע כלפיה. הוא הכפיש אותה ופגע בשמה
7 הטוב ובפרנסתה. הנתבעת לא הביעה חרטה, לא התנצלה בפני התובעת ולא מחקה את
8 הפרסום. משכך, עותרת התובעת לחייב את הנתבעת להסיר את הפוסט ולפרסם התנצלות,
9 וכן לשלם לה פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 100,000 ₪ בהתאם להוראת סעיף 7א(ג) לחוק
10 איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").
- 11 .5 בכתב ההגנה נטען, כי מדובר בפרסום מותר החוסה תחת ההגנות הקבועות בחוק, וכי
12 התובעת ובנה מנצלים את ההליך במטרה להתעשר על חשבון הנתבעת. נטען, כי בחלוף כשעה
13 מפרסום הפוסט, פנה אליה בנה של התובעת והודיע כי בכוונתם להגיש נגדה תביעה. הנתבעת
14 לא הכחישה את הפרסום המיוחס לה, אך הדגישה כי תרגומו של הפרסום לעברית - שגוי
15 ומגמתי. הנתבעת צירפה לכתב ההגנה תרגום מטעמה, שנערך בידי נוטריון.
16
- 17 .6 לגופו של עניין טענה הנתבעת, כי באותה עת ובשל מגפת הקורונה, חלו מגבלות על שהייה
18 במרחבים ציבוריים, ורק המגרש היה פתוח למשחקי ילדים. התובעת הגיעה למגרש עם הנכד,
19 ודרשה מקבוצת ההורים לעזוב את המגרש, על מנת שהיא תוכל לשחק כדורגל עם נכדה.
20 התובעת החלה לשחק עם הנכד משחק כדורגל אלים, תוך שהיא מעמידה בסכנה את שלומם
21 של הפעוטות ששיחקו שם. הנתבעת פנתה אל התובעת בנימוס וביקשה ממנה להתרחק
22 מהילדים ולעבור לשחק בשער הפנוי שבחלקו השני של המגרש. לטענת הנתבעת, התובעת
23 סירבה תוך שהיא מכנה אותה ואת שאר האימהות שאיתה "פרות עצלניות".
24
- 25 .7 נטען, כי הפוסט פורסם בקבוצה קטנה בפייסבוק, זכה למספר מועט של צפיות והתובעת כלל
26 לא ביקשה ממנה להסיר אותו. הפרסום חוסה תחת הגנות שונות ובכלל זה הגנת האמת
27 בפרסום בהתאם לסעיף 14 לחוק, הגנת תום הלב בהתאם לסעיף 15(3), הגנה על עניין אישי
28 כשר של הנתבעת והבעת דעה על התנהגותה של התובעת בהתאם לסעיף 15(5) לחוק.
29
30

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 64968-11-20 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

ראיות הצדדים:

1
2
3 8. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית. מטעם התובעת הוגש תצהיר שלה, אליו צורף תרגום
4 של הפרסום מושא התביעה. לטענת התובעת, התרגום בוצע לבקשת הלשכה לסיוע משפטי,
5 המייצגת אותה בהליך זה.

6
7 מטעם הנתבעת הוגשו תצהיר שלה וכן תצהירים של שני עדים נוספים ששהו לצידה בעת
8 העימות עם התובעת: מר ויקטור גלז וגב' אוליסיה רוזנטל. הנתבעת צירפה תרגום של
9 הפרסום, כפי שהוא תורגם עבורה בידי נוטריון.

10
11 9. ביום 14.6.23 התקיימה ישיבת הוכחות במהלכה נחקרו המצהירים (בסיוע מתורגמן מטעם
12 כל אחד מהצדדים). אף לא אחד מהצדדים זימן לעדות את עורכי התרגומים של הפרסום.
13 בתום שמיעת הראיות הגישו הצדדים את סיכומי טענותיהם בכתב.

דין והכרעה

14
15
16
17 10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את הראיות שהובאו מטעמם, באתי לכלל מסקנה
18 כי **דין התביעה להידחות**.

19
20 11. כידוע, תביעה לפי חוק איסור לשון הרע נבחנת במספר שלבים: **ראשית**, יש לבחון האם
21 הביטוי בו מדובר מהווה לשון הרע לפי מובנו הטבעי והרגיל בעיני הקורא הסביר, בהתאם
22 למבחנים הקבועים בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, והאם נעשה פרסום כאמור בסעיף 2
23 לחוק. **שנית**, וככל שנקבע שפורסם דבר לשון הרע, יש לבחון האם עומדת למפרסם מי
24 מההגנות הקבועות בסעיפים 13-15 לחוק. **שלישית**, וככל שנמצא כי הפרסום אינו חוסה תחת
25 הגנות אלו, יש להידרש לשאלת הסעד המתאים [ע"א 751/10 פלוני נ' דיין אורבך (8.2.12)].

26
27 12. השאלה אם יש בפרסום משום לשון הרע מוכרעת על פי מבחן אובייקטיבי, ולא על פי כוונת
28 המפרסם או האופן בו הגורם מושא הפרסום הבין את תוכנו [ע"א 740/86 תומרקין נ' העצינוני,
29 פד"י מג(2) 333 (1989), עמ' 338]. על בית המשפט לבחון את המשמעות שאדם סביר היה
30 מייחס לפרסום, תוך בחינת הפרסום בכללותו, לרבות משמעות הפרסום. בהקשר זה הודגש
31 ברע"א 10520/03 בן גביר דנקנר (12.11.06) כי "משמעותה של התבטאות אינה נגזרת אך ורק
32 מפירושן המילולי או הבלשני המדויק של המילים שבהן נעשה שימוש. נסיבות חיצוניות
33 הסובבות את הפרסום, ההקשר בו נאמרו הדברים – כל אלה, וכיוצא באלה, יש בהם כדי
34 ללמד מהו, אל נכון, פירושו של הפרסום".

35

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 64968-11-20 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

13. בענייננו, הנתבעת אינה מכחישה כי היא עומדת מאחורי הפרסום מושא ההליך. אף אין מחלוקת בין הצדדים כי הפוסט שפורסם בקבוצת "חרישניק" ברשת החברתית "פייסבוק" הינו בגדר "פרסום". משכך, אני קובע כי יסוד הפרסום מתקיים בענייננו.
14. כפי שציינה גם התובעת בסיכומיה (ס' 11), אחת מנקודות המחלוקת העיקריות בין הצדדים, נעוצה במשמעות הנכונה שיש לייחס לחלק מהביטויים שבפרסום, אשר כאמור פורסם בשפה הרוסית.
15. לתמיכה בטענותיהם בדבר ה"פרשנות הנכונה" למילים ולביטויים בפרסום מושא התביעה, הגישו הצדדים תרגומים – האחד נערך בידי חברת תרגומים. השני בידי נוטריון. בפניי מצויות לפיכך שתי גרסאות שונות של תרגום הפרסום לשפה העברית. אף לא אחד מהמתרגמים העיד בפניי, ולא ניתן היה לעמוד על מידת שליטתו בשפה (העברית והרוסית), מידת מקצועיותו וניסיונו בתרגום, ואף לא ניתן היה להציג בפני מי מהמתרגמים את התרגום שנערך על ידי הצד שכנגד, ולבקש את התייחסותו לפער בין הגרסאות. נוכח האמור, אין לבית המשפט אפשרות לקבוע כל ממצא באשר למידת הדיוק בתרגום מטעם התובעת, ובפרט לא ניתן לקבוע כי יש להעדיף אותו על פני התרגום מטעם הנתבעת.
16. אדגיש לעניין זה כי המחלוקת בדבר התרגום – הייתה ידועה לתובעת. כבר בכתב ההגנה נטען על ידי הנתבעת כי התרגום שצורף לכתב התביעה – אינו מדויק. על טענה זו חזר ב"כ הנתבעת בישיבת קדם המשפט הראשונה.
17. אלא שמטעם התובעת לא הוגשה חוות דעת מומחה, לא הוגש תרגום נוטריוני של הפרסום מושא התביעה, והמתרגם מטעם התובעת לא הובא כעד מטעמה. המתרגם אף לא חתום על תצהיר ערוך כדין. תחת זאת הוגשה "הצהרת מתרגם", בה ציין המתרגם כי ערך תרגום מהשפה הרוסית לעברית וכי: **"בצעתי את עבודתי בהתאם לנדרש וכל אשר תורגם נעשה כראוי, למיטב הבנתי את השפה. הנני להצהיר כי המשמעות זהה בשתי השפות"**. המתרגם לא הוזהר כדין. בתצהירו אין כל פרט באשר למידת הבנתו את שפת המקור או את שפת התרגום. וכאמור – הוא אף לא הובא לעדות.
18. במצב דברים זה, ונוכח העובדה כי נכונות התרגום במחלוקת – הרי שהמשקל אותו ניתן לייחס לתרגום שנערך מטעם התובעת – אפסי. ודאי שאלה הם פני הדברים מקום בו הוגש מטעם הנתבעת תרגום של אותו מסמך עצמו, ערוך בידי נוטריון, ולפיו חלק מהמילים והביטויים שבתרגום מטעם התובעת – תורגמו באופן שונה.
- לטעמי, די באמור כדי להוביל למסקנה לפיה התובעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה בהליך אזרחי, ולא הוכיחה את טענתה בדבר תוכן הפרסום, את משמעותו, וכפועל יוצא – לא

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-11-64968 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

- 1 עלה בידי התובעת להוכיח כי הפרסום עולה כדי לשון הרע. נוכח מחדל זה של התובעת, הרי
2 שדין תביעתה להידחות.
- 3
4 19. אלא שגם אם אניח לטובת התובעת כי התרגום שהוגש בידיה הוא המשקף נכונה את תוכן
5 הפרסום, עדיין מסקנתי הייתה כי דין התביעה להידחות. טענותיה של התובעת מכוונות
6 בעיקר לאמירות אלה בפרסום (כפי שהוא תורגם והובא בידי התובעת – ר' סעיף 17 לסיכומי
7 התובעת):
8 **"חסרת תרבות לחלוטין ופשוט לא נורמאלית"**
9 **"מכשפה"**
10 **"האספסופית"**
11 **"החיה הזאת בלבוש של בן אדם"**
12 **"הלוואי ולא יהיו בינינו 'גלינות', בבקשה!"**
13 **"אני מפחדת לחשוב שהילדים והנכדים של 'גלינות' כאלה יתנהגו באותה צורה, שהם**
14 **במוקדם או במאוחר גם יהפכו לכלי שמכיל ג'יפה"**
15 **"זה פשוט גועל נפש להיות אישה כמוך!"**
- 16
17 20. אין ספק כי הביטויים בהם נקטה הנתבעת, אינם מחמיאים לתובעת. אך לא די בכך כדי לקבוע
18 כי מדובר בלשון הרע. פרסום אשר מייחס לאדם תכונות אופי שליליות באמצעות הטחת
19 קללות עשוי להוות לשון הרע, כפי שמסביר המלומד אורי שנהר, דיני לשון הרע, תשנ"ז-1997
20 בעמ' 131 (להלן: "שנהר"). לדבריו: **"קללות וגידופים המופנים כנגד אדם עלולים להשפילו**
21 **ולבזותו בעיני הבריות לא פחות ואולי אף יותר מפרסומי לשון הרע אחרים"**.
- 22
23 21. לא כל גידוף ולא בכל מקרה תקום עילת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע כיוון ש"קללות
24 וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה
25 שיפוטית גורפת בגידופים כב'לשון הרע' תביא להצפת בתי המשפט בתביעות שזו עילתן.
26 זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי
27 אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית".
- 28
29 22. בפסק הדין ברע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי.טי.סי (25.3.10) הודגש בענין זה כי **"... כשם**
30 **שלא כל קריאת גנאי ברחובה של עיר מקימה עילת תביעה, כך אף לא כל פרסום מגנה ומגונה**
31 **באינטרנט מהווה עילה. רבות מן התגובות באינטרנט הן דברי הבל ברמה ירודה, שכל בר**
32 **דעת מבין כי אין לייחס להן כל משקל, וערכן "העולתי" הוא בהתאם."**
- 33
34 23. כאמור, על פי המבחן האובייקטיבי, השאלה אינה מה הייתה תחושתה של התובעת למקרא
35 הפוסט, אלא על בית המשפט לבחון כיצד היה הקורא הסביר מבין את הדברים ואיזו משמעות
36 היה מייחס להם.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 64968-11-20 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

1
2 24. בהתאמה לענייננו, לשיטתי אין בביטויים המפורטים לעיל, על רקע ההקשר בו הם הובאו,
3 כדי להוות לשון הרע. לא כל פרסום הנוקט בביקורת, גם אם בלשון בוטה, ואפילו וולגרית –
4 מקים עילת תביעה. לטעמי, הפרסום מושא התביעה, גם אם אינו בהכרח נעים לקריאה לכל
5 קוראיו, וגם אם ניתן היה לבחור מילים 'נקיות' יותר להבעת אותם רעיונות ממש – עדיין
6 נמצא בתוך מתחם הסבירות של הפרסום המותר, שאינו עולה כדי "לשון הרע". מסגנון
7 הכתיבה ברור לקורא כי אין מדובר בקביעת עובדות על אודות התובעת, אלא בהבעת דעה
8 אודות אופיה מזגה, ו(היעדר) נימסויה. לפיכך, אינני סבור כי ניתן לראות בביקורת של
9 הנתבעת אודות אופן התנהלותה של התובעת, משום דברי השתלחות החורגים מגדרי חופש
10 הביטוי, ואין לראות בהם דברים אשר יש בהם כדי להשפיל או לבזות את התובעת.

11
12 25. מכל מקום, וגם אם נפלה שגגה במסקנתי דלעיל, להלן אבחן האם – כטענת הנתבעת - חוסה
13 הפרסום נשוא ענייננו תחת ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, כך שאין בו כדי להוות
14 עוולה המזכה בפיצוי.

הגנת אמת הפרסום:

15
16
17 26. סעיף 14 לחוק מקנה למפרסם הגנת אמת בפרסום ולפיו:

18 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זו הגנה טובה שהדבר**
19 **שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל**
20 **כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"**

21
22 27. על מנת לחסות תחת הגנה זו של אמת הפרסום, על הנתבע לעמוד בשני תנאים מצטברים –
23 אמיתות הפרסום מבחינה עובדתית ועניין ציבורי בפרסום. הנטל להוכיח התקיימותם של שני
24 התנאים מוטל על הנתבע [רע"א 6517/98 הופ נ' ידיעות תקשורת בע"מ (6.12.1198)]. היסוד
25 של אמיתות הפרסום הוא יסוד עובדתי, וככלל – על הנתבע להצביע על התאמה בין תוכן
26 הפרסום לבין המציאות העובדתית. אין צורך להוכיח זהות מוחלטת, ודי בכך שהפרסום
27 משקף את עיקרי הדברים [ר' למשל ע"א 10281/03 קורן נ' ארגוב (12.12.2006)]. לעומת זאת,
28 היסוד של "עניין ציבורי" בפרסום - הוא יסוד ערכי. להוכחת יסוד זה יש לבחון "מבחן
29 תועלת" בפרסום, ובמלים אחרות – האם קיים אינטרס חברתי המצדיק הכשרת פרסום
30 פוגעני שיש בו לשון הרע [ר' למשל ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, וכן עניין ארגוב ועניין אילנה
31 דיין שהובאו לעיל].

32
33 28. בענייננו, נראה כי רובו המכריע של הפרסום מושא התביעה הוא תיאור עובדתי של ההתנהלות
34 אשר הובילה לעימות הקולני בין התובעת מצד אחד, והורי הפעוטות ששהו במגרש – מן הצד
35 השני. נראה כי התיאור עצמו של הגעת התובעת ובנה למקום, אופן המשחק והעימות הקולני
36 עד להגעת הפקח – גם אם לווה בביטויים ציניים – הינו, רובו ככולו, בגדר דיווח אינפורמטיבי
37 העולה כדי "אמת בפרסום". נראה כי אף התובעת אינה טוענת כי העובדות המתוארות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-11-64968 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

- 1 בפרסום – אינן אמת. מכאן, כי לו היה עומד לבדו – היה נהנה מן הסתם מהגנת סעיף 14 לחוק
2 איסור לשון הרע.
3
4 29. אלא שהדיווח האינפורמטיבי של הנתבעת, בפרסום מושא התביעה – אינו עומד לבדו ואינו
5 מנותק מהקשר. את העובדות המתוארות בפרסום 'תיבלה' הנתבעת בכינויי גנאי, אשר בינם
6 ובין דיווח אינפורמטיבי אין ולא כלום: "חסרת תרבות לחלוטין", "לא נורמאלית",
7 "מכשפה", "האספסופית", "החיה הזאת בלבוש של בן אדם".
8
9 30. לא יכולה להיות מחלוקת של ממש, כי אמירות אלו של הנתבעת אינן חוסות תחת הגנת סעיף
10 14 לחוק איסור לשון הרע. הנתבעת אף לא עשתה מאמץ מינימלי על מנת לבסס תשתית
11 ראייתית להוכחת טענתה בדבר "אמת בפרסום" ביחס לאמירות אלו אותן פרסמה כלפי
12 התובעת. לשם הדוגמא בלבד, ולעניין טענת הנתבעת בפרסום מושא התביעה כי התובעת
13 "פשוט לא נורמאלית" – ר' והשווה ת.א. 13429-05-21 נתניהו נ' אולמרט (21.11.22). די בכך
14 כדי לשלול מאמירות אלה את הגנת "אמת הפרסום".

הגנת תום הלב:

- 17 31. הגנת תום הלב מעוגנת בסעיף 15 לחוק. בסעיף זה מנויים מצבים אשר שוללים את האחריות
18 המשפטית לפרסום לשון הרע כאשר ישנם אינטרסים חברתיים שמצדיקים זאת.

- 19
20 32. בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע נקבע כי:

21 "15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם
22 הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
23 (1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע או על הנסיבות שמהן
24 משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;
25 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה
26 חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;
27 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או הנתבע,
28 של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו בענין
29 אישי כשר;
30 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי
31 או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו,
32 מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות"

- 33 33. הגנת תום הלב תחול בהתקיים שני תנאים מצטברים: הראשון, כי הפרסום נעשה בתום לב.
34 השני, כי מתקיימת אחת החלופות המנויות בסעיפים הקטנים של סעיף 15. בבסיס הגנה זו
35 עומדת דרישת תום הלב, וכן סבירות הפרסום. פרסום באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15,
36 ואשר לא חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין – מקים לפי סעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע
37 חזקה כי הפרסום נעשה בתום לב. ואילו סעיף 16(ב) לחוק מקים חזקה הפוכה, בדבר פרסום
38 בהיעדר תום לב, מקום בו מתקיים אחד מאלה:
39 א. הפרסום לא היה אמת, והמפרסם לא האמין באמיתותו;

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 64968-11-20 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

- 1 ב. הפרסום לא היה אמת, והמפרסם לא נקט לפני הפרסום באמצעים סבירים להיווכח אם
2 הוא אמת אם לאו.
- 3 ג. המפרסם התכוון, באמצעות הפרסום, לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת
4 הערכים המוגנים על ידי סעיף 15.
5
- 6 34. הנתבעת טוענת (סעיף 5 לסיכומיה), כי עומדת לה ההגנה הקבועה בסעיף 15(3) לחוק איסור
7 לשון הרע, דהיינו: כי הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר שלה. נטען אמנם, כי
8 עומדת לנתבעת גם הגנת סעיף 15(5) לחוק הנ"ל, אך סבורני כי סעיף זה אינו רלבנטי לענייננו,
9 שכן גם אם ניתן לראות בפרסום כהבעת דעה על התנהגות התובעת, הרי שלא מתקיימת
10 בענייננו מי מהנסיבות המפורטות בסעיפים 15(5)(א) או (ב) לחוק.
11
- 12 35. אשר להגנת סעיף 15(3) לחוק, הרי ש"עניין אישי כשר", כפשוטו, הוא אינטרס פרסונלי, אשר
13 ניתן להכיר בו כראוי להגנה. כך למשל נקבע כי פגיעה בנכסים עולה כדי עניין אישי כשר, וכך
14 גם לעניין דיווח אודות תפקודו של בעל תפקיד [ר' א' שנהר הנ"ל, ע' 295 וההפניות שם].
15
- 16 36. בענייננו, כאמור, הפרסום מנוסח ברובו המכריע כתיאור עובדתי. חלקו "גולש" לטובת הבעת
17 דעה ומורת רוח ביחס להתנהלותה של התובעת בעימות בין הצדדים. מבחינה עובדתית, אין
18 מחלוקת על כך שבעת שהגיעה התובעת אל המגרש יחד עם הנכד כדי להתאמן במשחק
19 כדורגל, שהו בו הנתבעת וילדיה לצד הורים וילדים נוספים. כמו כן, אין מחלוקת כי התובעת
20 החלה לשחק עם הנכד בכדור בעת שהפעוטות מסתובבים במגרש, וכי בשל כך התפתח ויכוח
21 קולני בין הצדדים. עובדות אלה עולה גם מתצהירה של התובעת (ר' סעיפים 3-4).
22
- 23 37. עדותו של מר ויקטור גלז בפניי תומכת בתיאור הנסיבות שקדמו לפרסום הפוסט ואת העניין
24 הציבורי בו [עמ' 35 לתמלול ש' 28-32]:
25 "ת. ...אני חושב שהלנה [הנתבעת - ז.א.] במקרה שלה כאמא שמגינה על שני ילדים
26 צודקת 200%, בתור אבא אני אומר שהיה באותה סיטואציה ודאגתי לבת שלי שהכדור
27 עף ימינה שמאלה. אני חושב שזה לגיטימי ורוב זה היא כתבה את מכל הלב ואני מאוד
28 מעריך את זה מה שהיא אמרה שלא צריך להתנהג כך".
29
- 30 38. גם העדה, גב' אוליסיה רוזנטל, סיפרה בעדותה כי התובעת שיחקה עם הנכד בצורה אגרסיבית
31 כדי לגרום להורים לעזוב את המגרש עם ילדיהם הקטנים, וכי הפרסום מתון ויש בו עניין
32 לציבור (עמ' 40 ש' 23-36):
33 "ש. מה היא עשתה היא אמרה תצאו מהמגרש שלי או מה היא עשתה?
34 ת. אני לא יכולה להגיד מילולית היא המשיכה לשחק עם הנכד שלה, מעל לילדים שלנו,
35 קטנים, מעל ראש של ילדים שלנו קטנים ובעוד חלק שלה של המגרש היו 2 חלקים
36 אחד היה לה ואחד לנו, היא במיוחד באה לחלק איפה ששיחקו אנחנו במטרה לגרש
37 אותנו משם וזה היה בצורה אגרסיבית. מה שכתבה ילנה היא דווקא בצורה עדינה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 64968-11-20 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

- 1 כתבה הכל, אף אחד לא הצביע לאף אחד וזה שכן אדם מתנהג בצורה אגרסיבית על יד
2 ילדים קטנים זה היה הרבה
3 ש. אפשר להסיק מהתשובה שלך שאגרסיביות מה שאת מתארת עכשיו היא פשוט
4 מהמשחק אגרסיביות את הרגשת את זה מהמשחק של התובעת עם הנכד זה נכון?
5 ת. לא היא ניסו לדבר איתה היא ענתה בצורה גסה, היא ניסתה לגרש אותנו מהמקום
6 ש. היא ניסתה לגרש אתכם בכוח?
7 ת. אם כדור עף מעל הראש של הילד של בן שנה וחצי זה כוח?! "
- 8
9 39. נראה, כי הפרסום עניינו בטרוניה של התובעת אודות מה שנתפש בעיניה כהתנהגות ביריונית
10 של התובעת, במקום ציבורי, ואשר העמידה את ילדיה הפעוטים של התובעת בסיכון לפגיעה.
11 לטעמי, המדובר ב"עניין אישי כשר" של התובעת, אשר יכול ויחסה תחת הגנת סעיף 15(3)
12 לחוק [ככל שהפרסום יעמוד ביתר התנאים הנדרשים]. כך, ובאופן דומה, לו היה מדובר
13 בפרסום מאת נוהג בכביש, אודות תקרית של התנהגות מכוערת או ביריונית של נוסע אחר
14 בכביש – ניתן היה לראות בפרסום שכזה משום "הגנה על עניין אישי כשר" של המפרסם.
15
- 16 40. על מנת שנתבע ייהנה מהגנת סעיף 15(3) לחוק, עליו לעמוד בתנאי נוסף, לפיו הפרסום,
17 מבחינת מהותו, רלבנטי להגנה על העניין האישי הכשר, ועומד בתנאי המדיניות, קרי:
18 הפרסום לא עבר את ההיקף או המידה הנדרשים לשם ההגנה על עניינו הכשר של התובע [ר'
19 למשל ע"א 334/89 מיכאל ואח' נ' אלמוג, פ"ד מו (5) 555]. בפסיקה נקבע, כי פרסום הנעשה
20 לשם הגנה על עניין אישי כשר – עשוי לזכות בהגנת סעיף 15(3) לחוק גם במקום בו הפרסום
21 פונה אל הציבור הרחב – ובתנאי שההגנה על העניין האישי הכשר חייבה תפוצה רחבה [ר' א'
22 שנהר הנ"ל, ע' 298, וההפניות שם].
23
- 24 41. לשיטתי, גם תנאי זה מתקיים בעניין הפרסום מושא התובענה שבפניי. התובעת פרסמה,
25 בקבוצת נמענים מצומצמת יחסית, את טרונייתה בדבר התנהלות התובעת, באופן אשר יש בו
26 כדי להזהיר גם הורים אחרים בקבוצה מפני התנהלות דומה.
27
- 28 42. עניין אחר אליו יש לתת את הדעת – הוא כי על מנת שפרסום ייהנה מהגנת סעיף 15(3) לחוק
29 איסור לשון הרע, עליו להיעשות בתום לב. בהקשר זה יש לבחון את מידת הפגיעה שבפרסום,
30 והאם הוא חורג מגדרי הסביר. אני סבור כי גם לו היה מקום לקבל את גרסת התובעת לתרגום
31 הפרסום (וכאמור – התובעת לא עמדה בנטל זה), עדיין מדובר בפרסום שאינו חורג מתחום
32 הסביר. הוא כולל תיאור עובדתי (שאמיתותו אינה במחלוקת), בתוספת ביקורת כלפי
33 התנהלותה של התובעת עם הגעתה למגרש המשחקים. ביטויי הביקורת השזורים בפרסום,
34 גם אם אינם נעימים לאוזן – אינם חורגים מגדר הסביר, ודאי לא שעה שהם נשענים על
35 עובדות נכונות בעיקרן. אני קובע לפיכך כי הגם שמדובר בביקורת נוקבת של התובעת כלפי
36 התובעת – הרי שהיא חוסה תחת הגנת תום הלב של הגנה על עניין אישי כשר של התובעת.
37

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-11-64968 קוצ'טקוב נ' ירמקובה

תיק חיצוני:

1 אדגיש - הדברים שכתבה הנתבעת אינם מצטיינים בגינוני נימוס בריטי. יש בהם ביקורת, תוך
2 שימוש בכינויים הצורמים לאוזן וייתכן אף כי ראויים לגינוי. עם זאת, ומהטעמים המפורטים
3 לעיל, אני סבור כי אין לראותם משום "לשון הרע" כלפי התובעת, המקימה עילת תביעה.
4

סוף דבר

5
6 43. על יסוד כל המפורט לעיל התביעה נדחית.
7
8 44. התובעת תשלם לנתבעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 11,000 ₪. בקביעת
9 ההוצאות הבאתי בחשבון כי הנתבעת הגישה תרגום מאושר בידי נוטריון וכן הזמינה מתורגמן
10 מטעמה לדיון ההוכחות. הסכום ישולם תוך 30 יום מהיום, אחרת יישא הפרשי הצמדה
11 וריבית כחוק מהיום ועד מועד התשלום בפועל.
12

המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.

13
14
15 ניתן היום, י"א אדר א' תשפ"ד, פברואר 2024, בהעדר הצדדים.
16

זיו אריאלי, שופט

17
18